

M. Karwowska

Georges Gurvitch

Studia Philosophiae Christianae 6/1, 309

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wzbudzenia. Oczywiście wzbudzenie może nastąpić tylko w ten sposób, że jakiś obiekt zewnętrzny, posiadający energię czyli ruch, spowoduje kreację pewnej liczby fononów. Wzbudzenie więc kryształu czyli wprowadzenie doń ruchu następuje istotnie „ab alio”.

Wydaje mi się, że te rozważania można uogólnić na inne obiekty fizyczne, przy czym wniosek, że wzbudzenie tych obiektów, czyli wprowadzenie do nich ruchu następuje „ab alio” pozostaje słuszny.”

J. Janik

O ZMARŁYCH

Georges Gurvitch

G. Gurvitch urodził się w 1894 r. w Rosji. Zmarł we Francji 12 grudnia 1965 r. Studia rozpoczął w Rostowie. Jako młody naukowiec wykładał w różnych uniwersytetach rosyjskich. Po roku 1928 przybył do Paryża, gdzie objął wykłady z zakresu niemieckiej filozofii współczesnej. Szczególnie jednak zwłaszcza w latach późniejszych interesował się zagadnieniami z dziedziny socjologii. Praca pt. „L'idée du droit social” stała się podstawą do objęcia wykładów również na uniwersytecie w Strasburgu. Z tego okresu pozostawił szereg publikacji między innymi o Durkheimie, oraz o Levy-Bruhl autorze słynnej pracy pt. „Philosophie d'Auguste Comte”, La morale et la science des moeurs”. W 1939 r. G. Gurvitch zostaje powołany do służby wojskowej. Odwołany z niej w 1940 r. udaje się do Stanów Zjednoczonych, gdzie najpierw obejmuje wykłady w jednej ze szkół francuskich w Nowym Jorku, a następnie na uniwersytecie Harvard. Do Francji wraca w 1948 r. i obejmuje funkcję profesora Sorbony.

G. Gurvitch charakteryzuje się nie tylko pracą naukow-dydaktyczną, lecz także organizacyjną. Talent organizacyjny wyrażał się najczęściej w organizowaniu zjazdów i kongresów socjologicznych, zakładaniu stowarzyszeń socjologicznych, urządzaniu laboratoriów itp. Jak dalece był znawcą swej dziedziny, świadczyć może zaproszenie go do Związku Radzieckiego celem opracowania podstaw socjologicznych wielkiej rewolucji październikowej. Z prac naukowych opublikowanych na szczególną uwagę zasługują następujące: „Philosophie pluraliste du droit”, „La sociologie au XX siecle”, La vocation actuelle de la sociologie”, „Déterminismes sociaux et liberté humaine”, „Traité de sociologie” „Dialectique et sociologie”.

André Louis Leroy

André Louis Leroy urodził się w Raincy w 1892 roku, w miejscowości oddalanej 37 km od Pontoise. Zmarł w dniu 7 maja 1967 roku. Należy on